

SAVITRI

Sri Aurobindo

**Boek III Het Boek van de Goddelijke
Moeder**

**Canto III Het Huis van de Geest en de
Nieuwe Schepping**

Geschreven door Alok Pandey
Vertaald door Chris Duindam

BOEK Drie

Het Boek van de Goddelijke Moeder

Canto Drie

Het Huis van de Geest en de Nieuwe Schepping

Openingsopmerkingen voor Canto III, Het Huis van de Geest en de Nieuwe Schepping

De Goddelijke Moeder is verschenen op de drempel van het Onkenbare in antwoord op de aspiratie en tapasya van de ziener-yogi Aswapati, de voorloper van het menselijke ras, die de stem is van de angst van de eeuwen. Zij trekt hem steeds dieper in Haar diepten, waar Aswapati nu de oorspronkelijke blauwdruk ervaart van de schepping. Hier ontdekt hij, hoe de supramentale wereld is, en wat de aarde zou kunnen worden, wanneer het zich hier zou manifesteren. Het belangrijkste verschil met de oude wereld, waarin wij doorgaan met bestaan en de nieuwe wereld, die haar bewustzijn snel verspreidt, is hoofdzakelijk dit. De oude wereld is gebouwd en ervaart zichzelf op een gefragmenteerde manier, omdat krachten van verdeling hier sterk zijn. Het is, alsof men een enkele persoon bekeek in een gefragmenteerde en vervormde spiegel. De Nieuwe Wereld, die al geboren is en groeit, is aan de andere kant gebouwd op eenheid. Er is daar geen verdeling of vervorming. Alles is een eenvoudige natuurlijke goddelijke spontane opbloei en uitstroming van een of andere uitgestrekte Waarheid en de wet ervan, die opgesprongen is uit de kern van Licht en Zaligheid en Liefde en Eenheid. Die vlamme kern is het hart van de Goddelijke Moeder. Zij behoudt binnen Zich de Nieuwe Schepping en kan het geven aan diegenen, die klaar zijn en gewillig.

De Grotere Vervulling, p. 317

Openingsopmerkingen

Aswapati is helemaal gekomen met een aspiratie voor de verlossing van de wereld. Hij is vervuld en overweldigd door het wonderbaarlijke visioen van de Goddelijke Moeder. Maar zijn hart, dat een geworden is met ieder hart, wacht op de vervulling van de Goddelijke Wil in de schepping.

Machtigere taak

Een machtiger taak bleef dan alle, die hij had gedaan.

Er is een grotere, een machtigere taak, die zelfs blijft, wanneer ons individuele wezen vervuld is. Het is het grote en enorme werk van de aardse vervulling, de goddelijke voleinding van de mensheid.

Naar Dat keerde hij zich

Naar Dat keerde hij zich, waar alle bestaan vandaan komt,
Een teken, dat vergezelt vanuit de Heimelijkheid,
Dat de onbegrepen Waarheid kent achter onze gedachten
En over de wereld waakt met zijn alziende blik.

Hij is nu gekeerd naar Dat, dat juist de Bron van alle dingen is. Hij zocht de Waarheid, die voorbij de greep is van gedachten en toch de wereld bewaakt met zijn alziende blik. De Supramentale Waarheid, die zich nog moet manifesteren op Aarde, probeert Aswapati naar beneden te brengen. Ons denkvermogen met zijn beperkingen kan geen vat krijgen op dat, wat voorbij het denkvermogen ligt. Aswapati heeft gereikt naar dat hoogste punt van het Denkvermogen en weet, dat de remedie, de oplossing daar ligt. Het kan niet gevonden worden binnen de werkelijkheden van het Denkvermogen. Hij zoekt nu een teken van het Verdere. Dat teken, waarop Aswapati wacht, is een sanctie voor zijn aspiratie.

Onbenaderbare stilte

In de onbenaderbare stilte van zijn ziel,
Intens, een-puntig, monumentaal, alleen,
Zat hij geduldig als een geïncarneerde hoop
Bewegingsloos op een voetstuk van gebed.

Zijn wezen is verzameld en geconcentreerd binnen zijn stille ziel, hij zat intens, maar toch geduldig als een geïncarneerde hoop; een-puntig, alleen, bewegingsloos op een voetstuk van gebed. Hier wordt de intense concentratie beschreven, die vol vertrouwen is, vol gebed en overgave, die nodig zijn om het Supramentale naar beneden te brengen op aarde. Met dit proces houdt Aswapati zich nu bezig.

De sanctie van almachtigheid

Hij zocht een sterkte, die nog niet op de aarde was,
Hulp van een Vermogen, te groot voor sterfelijke wil,
Het licht van een Waarheid, nu slechts zichtbaar van ver,
Een sanctie van zijn verheven almachtige Bron.

Het is de Supramentale Wijsheid, het supramentale Vermogen, het supramentale Licht, dat Aswapati zoekt voor de aarde. De aarde heeft tot dusver dit Licht niet gezien, noch het Vermogen Ervan gevoeld, behalve indirect van achter het scherm van het denkvermogen. Toch kan dit Licht en Vermogen, wanneer gesanctioneerd door het Allerhoogste, het aardse leven transformeren.

De tijdloze oogleden waren gesloten

Maar van de verschrikkelijke hoogten kwam geen stem omlaag;
De tijdloze oogleden waren gesloten; geen opening kwam.

Maar de oogleden, die de Tijd scheiden van het Tijdloze, waren nog gesloten. Er kwam geen stem van de hoogten. De hogere hemisfeer is gescheiden van de lagere door een gouden deksel. Het is een sluier, die geweven is door Zichzelf om te voorkomen, dat de lagere hemisfeer overstromd wordt door een te intens, te krachtig Licht.

Een neutrale hulpeloze leegte

Een neutrale hulpeloze leegte drukte op de jaren.

Een neutrale hulpeloze leegte onderdrukte zijn dagen en jaren. Toch kwam er niets uit die toestand van opperste Nietsheid, een toestand, waarin Aswapati geduldig wachtte, ofschoon onderdrukt door de jaren.

Slotopmerkingen

Het prachtige visioen, dat Aswapati had, heeft zich teruggetrokken in Haar tijdloze velden. Aswapati wacht nu op de drempelhoogten op Haar Sanctie om binnen te gaan in de grotere hemisfeer, zodat wat hij even gezien had en ervaren, gedeeld zou kunnen worden door de aarde en de mensen.

De Stomme Weerstand, p. 317-318

Openingsopmerkingen

Omdat de schepping tevoorschijn komt uit het Onbewuste, waar het in ondergedompeld was, is er de aantrekking, die het Onbewuste uitoefent op de opstijgende ziel. Het trekt de ziel naar beneden van zijn hoogten.

Starre weerstand

In het weefsel van onze gebonden mensheid
Voelde hij de starre reusachtige en stomme weerstand,
Van onze onbewuste en ongeziene basis,
De halsstarrige stomme weigering in leven's diepten,
Het onwetende Nee in de oorsprong van dingen.

Aswapati ervaart nu de starre weerstand, die ingebed is in de menselijke natuur als gevolg van de Onderbewuste's neerwaartse zwaartekrachtsaantrekking. Hij ervaart de weigering van hogere mogelijkheden en hogere toestanden in leven's diepten. Hij ervaart de weigering van de Nacht, die voorkomt, dat de ziel vooruitgaat voorbij de toegestane omheining van onwetendheid.

Een gesluierde collaboratie met de Nacht

Een gesluierde collaboratie met de Nacht
Had zelfs in hem overleefd en zich voor zijn zicht verborgen:
Nog steeds behield iets in zijn aardse wezen
Zijn verwantschap met het Onbewuste, vanwaar het kwam.

Er is binnenin ons een gesluierde collaboratie met de vermogens van de duisternis en de Nacht, die moeilijk te detecteren is. Zelfs in een yogin van de statuur van Aswapati is er iets van een affiniteit verborgen van de aardenatuur met het Onbewuste.

Schaduwachtige eenheid

Een schaduwachtige eenheid met een verdwenen verleden,
Gekoesterd in een oud wereld-gestel, hield zich daar schuil,
Heimelijk, onopgemerkt door het verlichte denkvermogen,
En in onderbewuste fluisteringen en in droom
Murmelde het nog steeds naar de denkvermogen's en geest's keuze.

Zelfs, wanneer het bewuste denkvermogen bevrijd is van de sterke greep van voorbije neigingen, gaan de onderbewuste delen door om hen te herbergen als een schat. Het blijft nog onder de invloed van de schaduw uit het verleden en komt tevoorschijn in dromen en suggesties, die het denkvermogen binnenkomen en

proberen om de ziel en het hogere denkvermogen af te leiden en deflecteren van de opwaartse opstijging. Deze uitvluchten liggen onopgemerkt op de loer, zelfs door het verlichte denkvermogen van de mens.

Lieflijke zwakheden

Zijn verraderlijke elementen verspreidden als glibberige graankorrels,
Hopend dat de binnenkomende Waarheid zou struikelen en vallen,
En oude ideële stemmen klaagden dwalend
En smeekten om een hemelse toegevendheid
Voor de gracieuze onvolmaaktheden van onze aarde
En de lieflijke zwakheden van onze sterfelijke staat.

Deze schaduwachtige elementen zijn als glibberige graankorrels, die verraderlijk neergelegd zijn op de weg voor de binnenkomende Waarheid om te struikelen en te vallen. De stemmen uit het verleden, de oude idealen zoeken toelating en toegang. De oude manieren van leven proberen te volharden in smeken voor hemel's toegevendheid tegen de lieflijke zwakheden en gracieuze onvolmaaktheden van onze aardse staat. Er zijn verborgen aspecten van onze uitgestrekte complexe natuur, die niet alleen de manifestatie van de Waarheid niet ondersteunen, maar het in feite actief weerstaan. Zij blijven verborgen onder de bedekking van de onbewustheid of het spel van valsheid, dat misleidende rechtvaardigingen geeft door het natuurlijk te noemen. Maar juist deze elementen van de natuur komen in de weg te staan, wanneer we beginnen te aspireren en te klimmen voorbij de limieten van onze huidige natuur naar de supernatuurlijke mogelijkheden, die latent in ons zijn.

Ontdekken en uitbannen

Dit nu wilde hij ontdekken en uitbannen,
Het deel in hem, dat God bedroog.

Aswapati keerde zich nu naar deze schaduwachtige elementen, die verborgen zijn voor het wakende denkvermogen om ze te ontdekken en verbannen. Deze verraden onze goddelijke elementen, die aspireren voor de opwaartse klim en vertragen, vervormen en diverteren de stemmen van de Waarheid.

Slotopmerkingen

Het aanpakken van deze onderbewuste elementen is belangrijk in een of ander stadium van de yoga. Zonder deze volledige opoffering blijft de laatste stap wankel en onvolledig.

Het Heroïsche Gebaar, p. 318

Openingsopmerkingen

Aswapati moet nu de laatste loutere stap nemen, voordat hij het koninkrijk van de Geest binnen kan gaan. Hij moet het laatste grote offer maken.

Natuur's duistere ruimten

Alle Natuur's duistere ruimtes werden blootgelegd,
Al haar schemerige crypten en uithoeken met vuur doorzocht,
Waar voortvluchtige instincten en ongevormde opstanden
Bescherming konden vinden in duisternis' heiligdom
Tegen de witte zuiverheid van hemel's louterende vlam.

Hij moet alle verborgen hoeken en duistere ruimten detecteren, de donkere ongeziene crypten om de laatste schuilplaats van instincten te onderzoeken. Hij moet wandelen met het spirituele vuur in het heiligdom van de duisternis, waar deze elementen verscholen liggen, verborgen voor het oog van de zuiverende vlam. Het vereist een grote oprechtheid om deze hoeken te ontdekken of eerder bloot te leggen, waar oude instincten en patronen van de oude natuur doorgaan met zich te huisvesten en ons te achtervolgen.

Een centrum schuilde van de blinde kracht

Alles scheen vergaan te zijn, wat niet goddelijk was:
Toch zou een of andere kleinste dissident kunnen ontsnappen
En nog steeds kan een centrum schuilen van de blinde kracht.

Ofschoon alles, dat ongoddelijk was, verdwenen leek te zijn, blijft de mogelijkheid van een of andere duisternis, hoe klein ook, die de actie ondersteunt van blinde en onwetende krachten van de natuur. Hier is alles ongoddelijk, dat de actie en de groeiende manifestatie weerstaat van de Waarheid binnenin ons. Gewoonlijk leven we eeuwigdurend in een toestand van duisternis en onbewustheid, ofschoon we geloven, dat we bewust zijn. Alleen, wanneer de reis van Yoga ondernemen, zoals Aswapati, zien we, hoe onbewust we leefden en wat we leven noemde, in feite een dood was, en wat we dachten de waarheid te zijn, was in feite een valsheid, die het masker van de waarheid droeg.

Het duistere oneindige

Want ook het Onbewuste is oneindig;
Hoe meer we erop staan om haar afgronden te peilen,
Hoe meer het zich uitstrekt, eindeloos uitstrekt.

Het Onbewuste is de schaduw van het Superbewuste en vandaar reflecteert het de oneindigheid boven door haar weerstand eindeloos uit te breiden.

Bloedende wortels

Dan, opdat geen menselijke schreeuw de Waarheid zou bederven,
Trok hij begeerte los van haar bloedende wortels
En bood de opengevallen plaats aan de goden.

Toen trok Aswapati, de koning van yogis, met een allerhoogst heroïsch gebaar, verlangen van haar bloedende wortels, en verwijderde de laatste sporen van de menselijk roep om onwetendheid, hij riep de goden binnen, de vermogens van het Oneindige, om de lege ruimtes van zijn wezen in te nemen. Het doet pijn en veroorzaakt pijn om recht en oprecht in ons te kijken en een grote spirituele kracht nodig heeft om deze elementen bloot te leggen en los te maken tot helemaal van hun wortels, die hoofdzakelijk verlangen, ego en onwetendheid zijn.

Vlekkeloze aanraking.

Aldus kon hij de vlekkeloze aanraking verdragen.

Alleen zo kon hij de aanraking verdragen van de allerhoogste zuiverheid, die vernietigt en verlost.

Slotopmerkingen

Dit is het laatste stadium van zuiveringen, de reiniging en vrijmaking van de onderbewuste schaduwen, die ons altijd naar beneden en achteruittrekken.

De Laatste Transformatie, p. 318-319

Openingsopmerkingen

Dit allerhoogste offer wordt gevolgd door de uiteindelijke supramentale transformatie, die ons opneemt in de opperste Eenheid, zuiverheid en Oneindigheid van het Goddelijke.

Een laatste stap

Een laatste en machtigste transformatie kwam.

Een laatste en machtige transformatie komt nu over Aswapati als een resultaat van deze allerhoogste heroïsche handeling. Hij heeft al de psychische en spirituele transformaties ervaren. Nu zou met de supramentale transformatie zijn ziel volledig vol en vredig verschijnen, zelfs in de meest buitenwaartse oppervlaktenatuur.

Keizerrijk van het immanente Goddelijke

Zijn ziel lag helemaal vooraan als een grote zee,
Die het denkvermogen en lichaam overspoelde met haar golven;
Zijn wezen, uitgespreid om het universum te omarmen,
Verenigde het binnenste met het buitenste
Om van het leven een kosmische harmonie te maken,
Een keizerrijk van het immanente Goddelijke.

De hele natuur veranderde nu in een bewust instrument van de Ziel vanbinnen. Zijn denkvermogen en lichaam werden overstroomd door goddelijke golven, die opkomen uit zijn zielsdiepten. Zijn volledige wezen groeide in de uitgestrektheid, die het universum omarmt. Het vanbinnen en vanbuiten waren een enkele beweging, een enkele harmonieuze Waarheid. Zijn leven werd veranderd in een keizerrijk van het immanente Goddelijke. Met deze supramentale transformatie worden we heel en compleet en geïntegreerd en een.

Ontzaglijke universaliteit

In deze ontzaglijke universaliteit
Omvatte niet alleen zijn zielsnatuur en mentaal besef
Elke ziel en denkvermogen in de zijne,
Maar zelfs het leven van vlees en zenuw was veranderd
En werd één vlees en zenuw met alles, wat leeft;
Hij voelde de vreugde van anderen als zijn vreugde,
Hij droeg het verdriet van anderen als zijn verdriet;
Zijn universele sympathie ondersteunde,
Immens als een oceaan, de schepping's last,
Zoals de aarde alle wezen's opoffering ondersteunt,
Aangegrepen door de verborgen Transcendente's vreugde en vrede.

Zijn wezen was inderdaad een geworden met ieder wezen, dat de illusie beëindigt van afgescheidenheid. Het leven en gedachten en gevoelens van anderen werden gevoeld als van hem. De vreugdes en het verdriet van anderen waren zijn eigen. Zijn uitgestrekte universele sympathie droeg een lading van de schepping als de immense oceaan en de wijde aarde draagt de lading van alle schepselen en hun offer. Zijn hele wezen werd aangegrepen door de verborgen Transcendente's vreugde en vrede. De supramentale transformatie volgt evident op het kosmische bewustzijn. Alleen, wanneer we in ons bewustzijn zo uitgestrekt zijn geworden als de schepping zelf, dan kan een vrij spel van het allerhoogste goddelijke in ons plaatsvinden.

De opperste Eenheid van God

Er was geen verdeeldheid's eindeloos voortrollen meer;
Eén werd de Geest's geheime eenheid,
De hele Natuur voelde opnieuw de enkele zaligheid.

De verdeling was geëindigd en alles werd een enkele Eenheid, een enkele beweging van de Geest. De hele Natuur voelde de enkele zaligheid van het Goddelijke. Het is de ervaring van de Ene Sachchidananda in deze lagere drievoudigheid van de natuur zelf, in al haar activiteiten en niveaus.

Geen barriere of kloof

Er was geen kloof meer tussen ziel en ziel,
Er was geen barrière tussen wereld en God.

Er was geen enkele scheiding meer tussen ziel en ziel. De wereld en God werden waar en een.

Slotopmerkingen

Alles van Aswapati's wezen is nu volledig onder de Goddelijke Invloed. Zijn natuur staat getransformeerd en vervuld, gelijk zijn ziel.

Vorbereiding op de Onderdampeling, p. 319

Openingsopmerkingen

Aswapati is nu voorbereid om de oneindige Waarheid binnen te gaan van de Transcendente Supramentale werkelijkheid. Hij moet alles achterlaten, dat behoort bij de wereld van vormen, alles, dat altijd verandert en vergankelijk is.

Vorm en geheugen's beperkende lijn

Overweldigd waren vorm en geheugen's beperkende lijn;
Het verhullende denkvermogen werd gegrepen en uiteengerukt;
Het was opgelost en kon nu niet meer zijn,
Het ene Bewustzijn, dat de wereld schiep, werd gezien;
Alles was nu helderheid en kracht.

De beperkingen, die de vorm en het geheugen creëren, werden voorbijgegaan. Het geheugen houdt ons gebonden aan het verleden, terwijl de vorm ons terughoudt tot het heden. Beiden moeten teboven gekomen worden om de werkelijkheid binnen te gaan, waar de Toekomst broedt in de Stilte van de Geest. Het denkvermogen, dat zelf een onvolmaakt en beperkend instrument is, een kracht van onwetendheid, werd gegrepen en zijn oude formaten en patronen van onwetendheid werden uiteengescheurd. Het werd verslagen en ermee samen werd de onwetendheid verslagen, die het ene Bewustzijn versluisde, dat de werelden bouwde. De sluier werd uiteengerukt en het ene Bewustzijn openbaarde zijn gezicht. Alles werd nu luminescentie en kracht.

Geest's wijde identiteit

Vernietigd in zijn laatste dunne verflauwende spoor,
Was de cirkel van het kleine zelf verdwenen;
Het afzonderlijke wezen kon niet langer worden gevoeld;
Het verdween en kende zichzelf niet meer,
Verloren in Geest's wijde identiteit.

De laatste sporen van de kosmische onwetendheid werden verwijderd en ermee was al het besef van een gescheiden beperkt zelf ook weg. Nu bleef er niets over van het oude zelf. Er was alleen de geest's uitgestrektheid, waarmee zijn wezen volledig geïdentificeerd werd.

Beweging van het Al

Zijn natuur werd een beweging van het Al,
Dat zichzelf verkende om te vinden, dat Hij alles was,
Zijn ziel was een delegatie van het Al,
Die zich van zichzelf afkeerde om zich te voegen bij de ene
Allerhoogste.

Zijn natuur werd een met het Al. Alles werd gevoeld en gekend als het Goddelijke Zelf, zijn ziel, die een delegatie was van het Al, had zich gekeerd om zich te verenigen met de ene Allerhoogste.

Getranscendeerd was de menselijke formule

Getranscendeerd was de menselijke formule;
Mensen's hart, dat het Onschendbare had verduisterd,
Nam de machtige slagen op zich van een god's;
Zijn zoekende denkvermogen eindigde in de Waarheid, die weet;
Zijn leven was een stroom van het universele leven.

Hij had de menselijke beperkingen getranscendeerd en de wegen van het oude bewustzijn. Het menselijke hart, dat een sluier had geworpen en de onschendbare verduisterd had, was getransformeerd in de slagen van een god, die werkt voor de hele schepping. Het denkvermogen, dat naar Kennis tast, hield op in de Waarheid, die kent. Zijn leven werd afgestemd op de ritmische stroom van het universele leven.

Wereld's hoogste lijn

Hij stond vervuld aan de wereld's hoogste lijn,
Wachtend op de opstijging voorbij de wereld,
De neerdaling verwachtend, die de wereld redden zal.

Hij stond op de apex van de wereld, wachtte op de opstijging er voorbij, en wachtte op de neerdaling om de wereld te redden.

Slotopmerkingen

Aswapati wacht nu op de toegang tot de koninkrijken van de Geest.

Samadhi in het Oneindige, p. 319-320

Openingsopmerkingen

Aswapati is nu geabsorbeerd in het Oneindige. Hij is nu gekeerd naar de Transcendente Bron van alle dingen.

Pracht en een Symbool

Een Pracht en een Symbool omhulden de aarde,
Serene epifanieën keken toe en geheiligde uitgestrektheden
Omgaven, wijze oneindigheden waren dichtbij
En heldere afgelegenheden neigden nabij en verwant.

Aswapati is ver van de oppervlaktewereld, omdat een andere wereld van pracht gezien wordt, die de aarde omhult als een mantel. Serene epifanieën met visioenen van de grote Goden, die in zichzelf oneindig zijn en hem absoluut omgaven. De lumineuzen van verre hoogten begonnen nu naderbij te komen.

Mysterieuze zeeën

Besef faalde in die ontzaglijke helderheid;
Efemere stemmen vielen weg van zijn gehoor
En Denken, niet meer potent, verzonk groots en bleek
Als een vermoeide god in mysterieuze zeeën.

In dat enorme licht faalden de zintuigen en de stemmen van de wereld vielen van de oren. Het denken zonk, alsof krachteloos en glansloos, als een vermoeide god, die verdwijnt in de mysterieuze peilloze zee, die zijn werk tot stand gebracht heeft en terugkeert naar Zijn Oorsprong en Bron.

Almachtige's onbeweeglijke vrede

De gewaden van het sterfelijke denken waren afgeworpen
En lieten zijn kennis open voor het absolute zicht;
Lot's drijfkracht hield op en de Natuur's slapeloze aansporing:
De atletische deiningen van de wil waren gestild
In de Almachtige's onbeweeglijke vrede.

De mantels van sterfelijk denken liet hij vallen, en vervangen door een baar en absoluut zicht. Het wiel van het Lot stopte en de aansporing van de Natuur om de machine van het leven te bewegen hield op. De inspannende en het strevende wil werd verstild in de wijde oneindige Almachtige's Vrede. Hier wordt het denken beschreven als een mantel, waarin de Waarheid zichzelf kleepte om ons te bereiken. Maar we kunnen alleen weten, wat Waarheid in haar werkelijkheid is, wanneer we klimmen voorbij denken en groeien in een absoluut zicht.

Immense beschouwing van Onsterfelijkheid

Het leven in zijn ledematen lag uitgestrekt en stom neer;
Naakt, ommuurd, onverschrokken verdroeg het
De immense beschouwing van Onsterfelijkheid.

De kracht van het leven ging binnen in een uitgestrekte en stille staat. Bevrijd van beperkingen en grenzen droeg het zonder angst de immense beschouwing van Onsterfelijkheid, van de doodloze Onsterfelijke staat, waar het in kan groeien.

Alles werd stil

De laatste beweging stierf weg en alles viel in een keer stil.

De laatste overblijfselen van de bewegingen stierven en alles werd stil.

Oeverloze trance.

Een gewicht, dat de ongeziene Transcendente's hand was,
Legde op zijn ledematen het Geest's onmetelijke zegel,
Oneindigheid slokte hem op in een oeverloze trance.

n

Geabsorbeerd in een trance, waar geen begin of eind gezien wordt en er alleen Oneindigheid Is, ervaarde hij het gewicht van de ongeziene Transcendente's hand, die het Geest's maatloze zegel legde op zijn ledematen. De natuur wordt nu volledig verstild en geabsorbeerd in haar Goddelijke Oorsprong.

Slotopmerkingen

Gewikkeld in de trance van het Oneindige in werkelijkheden, waar niets sterfelijks kan verblijven, wachtte Aswapati op de Transcendente's Wil om zich te ontvouwen.

Het Kustloze Oneindige, p. 320-321

Openingsopmerkingen

Aswapati richt nu zijn zeilen op de mysterieuze werkelijkheden van het Oneindige. Hij lanceert zichzelf in een oneindig avontuur zagezegd.

Gemystificeerde kusten

Als een, die zijn zeilen richt naar gemystificeerde kusten
Over enorme oceanen gedreven door de adem van God,
Het onpeilbare beneden, het onbekende rondom,
Had zijn ziel het blinde sterrenveld, de Ruimte, verlaten.

Een nieuwe en onbekende wereld ontsloot zichzelf voor zijn zicht. Naar deze mysterieuze wereld zet Aswapati zijn zeil, gedreven door de Kracht van God. Beneden hem was de peilloze oceaan van de lagere schepping, die tevoorschijn komt uit het Onbewuste. Het Onbekende omgaf hem, terwijl zijn ziel zich waagde voorbij de velden van Ruimte en Tijd.

Alwetende slaap

Ver van alles, wat de gemeten wereld maakt,
Trok hij zich terug door onder te dompelen in verborgen eeuwigheden
Van denkvermogen's schuimende oppervlakte naar de Uitgestrektheden
Stemloos binnenin ons in alwetende slaap.

Ver van de maat van ruimte en de verdelingen van de tijd dompelde Aswapati zich onder in verborgen eeuwigheden. Hij trok zich terug uit de schuimende oppervlakten van het denkvermogen naar de Uitgestrektheden, die stemloos in ons zijn in hun alwetende slaap. Hij is voorbij de ladder van bewustzijn gegaan, waarover het wezen neerdaalt en terug klimt naar zijn eigen eeuwigheid.

Eeuwigdurende basis

Boven het onvolmaakte bereik van woord en gedachte,
Voorbij het zicht, dat steun zoekt van de vorm,
Verloren in diepe landstreken van bovenbewust Licht,
Of reizend in blanco kenmerkloze Nietsheid,
Alleen in het spoorloze Onvergelijkelijke,
Of voorbij niet-zelf en zelf en onzelfzuchtigheid,
De droomkusten overschrijdend van het bewuste denkvermogen,
Bereikte hij tenslotte zijn eeuwigdurende basis.

De ultieme, eeuwige, altijddurende en onveranderlijke Waarheid werd gevonden, waar ons onvolmaakte denken en woord niet reiken, noch ons sterfelijke zicht, dat verstrikt is in de vormen, die het bouwt. Verloren in diepe gebieden van superbewust

Licht, of reizend in de blanco kenmerkloze Nietsheid, enkel in spoorloosheid voorbij rekening, voorbijgaand aan voorbij zelf en niet-zelf en onzelfzuchtigheid, de droomkusten van het denkvermogen overtredend, bereikte hij tenslotte de Eeuwige Waarheid, de basis van alle dingen. Dit is de Superbewuste Waarheid, die schijnt Voorbij de hele schepping.

Geest's verstillde onbeweeglijke sfeer

Op zorgeloze hoogten verstoort geen gevleugelde schreeuw,
Zuiver en onaangeraakt boven dit sterfelijke spel
Is de geest's verstillde onbeweeglijke sfeer uitgespreid.

Hij ging de werkelijkheid binnen van Geest's onbeweeglijkheid voorbij het bereik van verdriet, voorbij de aanraking van onsterfelijkheid, in de stille oceaan van bewustzijn.

Eeuwige's Vrede en Licht

Daar is geen begin en daar geen eind;
Daar is de stabiele kracht van alles, wat beweegt;
Daar is de eonische arbeider in rust.

Daar houdt de arbeid van de werelden en de Natuur op, de eonische arbeider is in rust, geabsorbeerd in de Almachtige, Alwetende Kalmte. Er is geen begin en geen eind, omdat het de werkelijkheid is van het Oneindige en het Eeuwige. Daar is de stabiele kracht, het oorspronkelijke Vermogen, dat alle dingen drijft.

Slotopmerkingen

Aswapati heeft de ultieme zetel van de Waarheid bereikt. Nu wacht hij op het woord van de Waarheid.

Alwetendheid en Almachtigheid, p. 321

Openingsopmerkingen

Het huis van de Eeuwige is nu bereikt, waar Alwetendheid gehuwd is met Almachtigheid.

De opperste Eenheid van de Geest

Daar wentelt geen schepping verankerd in de leegte,
Geen reusachtig mechanisme gadeslagen door een ziel;
Daar knarst geen lots-bepaalde enorme machinerie;
Het huwelijk van kwaad met goed binnen één borst,
De botsing van strijd juist in de omhelzing van liefde,
De gevaarlijke pijn van leven's experiment
In de waarden van Inconsequentie en Kans,
Het gevaar van denkvermogen's gok, dat ons leven inzet
In de waagschaal van onverschillige goden
En de verschuivende lichten en schaduwen van het idee,
Die vallen op het oppervlakte bewustzijn,
En in de droom van een stomme getuigende ziel,
Die de dwaling creëert van een half geziene wereld,
Waar kennis een zoekende onwetendheid is,
Leven's stappen een struikelende serie zonder verzoek,
Zijn aspect van onvoorzien ontwerp,
Zijn gelijkwaardige maatstaf van waar en onwaar
Vinden in die onbeweeglijke en onveranderlijke werkelijkheid
Geen toegang, geen oorzaak, geen recht om te leven:
Daar heerst alleen het geest's bewegingsloze vermogen
In evenwicht in zichzelf door de stille eeuwigheid
En zijn alwetende en almachtige vrede.

Daar is de aanhoudende beweging van de schepping tot rust. Lot en de machinerie van het leven zijn verstild. De dualiteiten van goed en kwaad, strijd en liefde, zijn opgelost in een eenheid voorbij denken. Daar houdt kans op te bestaan. Dwaling en toevallig ontwerp, gevaar en gok en het gevaar van leven's experiment, geworpen als inzet in een weddenschap van onverschillige goden, de verschuivende lichten en schaduwen, de struikelingen van het leven, waar kennis een zoekende onwetendheid is, zijn er niet meer. De maatstaven van waar of vals vinden geen toelating in die werkelijkheid en verliezen juist hun oorzaak om te bestaan. Daar regeert alleen het geest's bewegingsloze vermogen, zijn alwetendheid en almachtige vrede, in evenwicht gebracht in zichzelf door middel van de stille eeuwigheid. Alle krachten zijn geabsorbeerd in hun Oorsprong en verliezen hun gescheiden werking, alsof zij onafhankelijk van elkaar waren en van het Schepsterbewustzijn.

Verlies van dualiteiten

Gedachte botst niet met gedachte of waarheid met waarheid,
Er is geen oorlog van recht met rivaliserend recht;
Er zijn geen struikelende en half-ziende levens,
Die gaan van kans naar onverwachte kans,
Geen lijden van harten, gedwongen om te kloppen
In lichamen van de inerte Onbewustheid's makelij.

Daar houdt de botsing van gedachten en waarheid met waarheid op. Daar houdt de oorlog op van juist met rivaal juist. Daar zijn geen struikelingen en half-ziende levens, die vatbaar zijn voor dwaling en onderhavig aan verdriet en pijn, terwijl zij door het spel van kans gaan. Daar bestaat geen lijden in harten, die gedwongen worden om te kloppen in lichamen van inerte Onbewuste's opmaak. Het is de werkelijkheid van Eenheid, de Eenheid van de Geest, waar alle dualiteiten ophouden te zijn, terwijl zij een transmuterende verandering ondergaan. Daar is alles Eenheid, Schoonheid, Licht en Eenzijn en Zaligheid.

Bewakers van de Eeuwigheid

Gewapend met het immune occulte onblusbare Vuur
Houden de wachters van het Eeuwige haar wet
Voor altijd gefixeerd op Waarheid's reusachtige basis
In haar luisterrijke en termijnloze huis.

Gewapend met het occulte niet zinkende Vuur, houden de bewakers van de Eeuwigheid voor altijd haar wet gefixeerd op Waarheid's uitgestrekte basis in haar magnifieke en grenzeloze huis. De bewakers van de Eeuwigheid zijn de eerste Vier Emanaties, de oorspronkelijke Goden en hun vrouwelijke energieën, die vertegenwoordigd worden door Wijsheid, Sterkte, Harmonie en Perfectie.

Slotopmerkingen

Aswapati bereikt de werkelijkheid van de Eenheid van de Geest, waar geen dualiteit kan blijven.

Het Transcendente's Besluit, p. 321-322

Openingsopmerkingen

Aswapati wacht nu op het Transcendente's besluit. Hij heeft de deuren al bereikt, vanwaar niemand terugkeert. Hij heeft al een glimp gehad van de Goddelijke Moeder. Zijn hele natuur is nu een uitgestrekte en zwangere stilte, zoals voor de geboorte van de werelden.

Natuur op haar spirituele rustbank

Daar kent de Natuur op haar stomme spirituele rustbank
Onveranderlijk transcendent haar bron
En met de beroering van veelvuldige werelden
Stemt zij onbewogen toe in een eeuwigdurende kalmte.

In deze hoge werkelijkheid is de Natuur volledig bewust, dat zij tevoorschijn gekomen is uit de Geest. Het is, waar zij kan rusten zonder beweging of activiteit, gewaar van haar transcendent bron. Hier, in de ultieme kalmte, wordt de opstijging gegeven aan de beroering van veelvoudige werelden. De Natuur wordt teruggetrokken in haar Bron zagezegd. Zij is niet gescheiden en onderscheiden van haar Heer, zoals het hier lijkt. In die werkelijkheid ziet men, dat oorsprong van de Natuur zelf uit de Heer is. In de werkelijkheid van de Waarheid worden zij gezien als een.

Een immens Oog

Al-veroorzakend, al-onderhoudend en afstandelijk
Kijkt de Getuige vanuit zijn onwankelbare evenwicht,
Een immens Oog, dat alle gedane dingen beschouwt.

De geheime oorzaak en ondersteuning van alles, dat nog teruggehouden is en als een enkele getuige, als een immens Oog, dat uitgestrekt is in de enorme hemel, beschouwde de Transcendente de schepping. In dat evenwicht van de Geest kijkt Hij passief naar de schepping, teruggetrokken van alle dingen en vooralsnog alsof Hij alle dingen sanctioneert.

De alziende Ene

Apart, in vrede boven schepping's beroering,
Ondergedompeld in eeuwige verhevenheden,
Verbleef hij behoed in zijn oeverloze zelf,
Alleen vergezeld door de alziende Ene.

Ondergedompeld in eeuwige Vrede verbleef Hij alleen in het huis van de Oneindigheid, vergezeld alleen door de alziende Ene.

Sessies van Oneindigheid

Een Denkvermogen, te machtig om door Gedachte te worden gebonden,
Een Leven, te grenzeloos voor het spel in de Ruimte,
Een Ziel zonder grenzen, niet overtuigd van de Tijd,
Voelde Hij het wegsterven van wereld's langdurige pijn,
Hij werd het ongebornen Zelf, dat nimmer sterft,
Hij nam deel aan de sessies van Oneindigheid.

Aswapati's denkvermogen en leven zijn in die werkelijkheid grenzeloos uitgegroeid voorbij het denken. Zijn ziel heeft het oneindige uitspansel ontdekt voorbij de grenzen of afmetingen van de tijd. De arbeid van de werelden en haar pijn zijn uitgeroeid in zijn hart, terwijl hij het ongebornen Zelf ontdekt, dat nooit sterft. Hij is nu een bewuste deelnemer in het kosmische yajna, dat over het lot van de werelden beslist.

Oorspronkelijke eenzaamheid

Over het kosmische gemurmel viel de oorspronkelijke eenzaamheid,
Het contact, gevormd met in de tijd geboren dingen, werd tenietgedaan,
Natuur's wijde gemeenschap raakte leeg.

De kosmische beroering en murmuring was in ruste. Het is de toestand, voordat de eerste beroering van schepping begint. De oorspronkelijke eenzaamheid werd gevoeld en het contact met de tijd-geboren dingen werd vernietigd.

Vormloos zaad

Alle dingen werden teruggebracht tot hun vormloze zaad,
De wereld was stil gedurende een cyclisch uur.

Alle dingen, die een vorm namen, werden teruggebracht tot hun vormloze staat. De wereld was stil zonder vorm en beweging.

Ophouden van een droom

Ofschoon de gekwelde Natuur, die hij verlaten had,
Beneden hem haar brede talloze velden behouden had,
Faalde haar enorme bedrijf, terugwijkend, in de verte,
Alsof een zielloze droom eindelijk opgehouden was.

Ofschoon de Natuur doorging in haar rondes van activiteiten beneden, bereikten haar handelingen zijn ziel niet en raakten het niet aan, die eindelijk alsof ontwaakt was uit een droom. Dit is een toestand, waarin de wereld en de schepping heel goed een droom zouden kunnen lijken, die op de een of andere manier tot bestaan moet

komen. Toch is het, zoals we hier zien, allemaal uit Hem voortgekomen en keert naar Hem terug.

Er kwam geen stem naar beneden

Geen stem kwam omlaag van de hoge Stilten,
Niemand antwoordde vanuit haar desolate verlatenheden.

De hoge Stilten waren stom in hun desolate verlatenheden. Er kwam geen stem naar beneden en niemand beantwoordde zijn ziel.

Een stilte van beëindiging

Een stilte van beëindiging heerste, het wijde
Onsterfelijke stilzwijgen voordat de goden geboren worden;
Een universele Kracht verwachtte, stom,
Het gesluierde Transcendente's ultieme besluit.

Alles is nu beëindigd in een stilte

Slotopmerkingen

In deze toestand is Aswapati nu gestationeerd, een toestand van absolute en almachtige stilte, de stilte van de opperste eenzaamheid, het Ene Oneindige, dat zich nog moet roeren en de werelden voortbrengen.

Een Nieuwe en Wonderbaarlijke Schepping, p. 322-323

Openingsopmerkingen

Na momenten van lange en zwangere stilte wordt Aswapati dieper getrokken in het hart van het Transcendente, waar hij een glimp krijgt van een Nieuwe en wonderbaarlijke schepping.

Een neerwaartse blik

Toen kwam er plotseling een neerwaartse blik.

Toen ging Aswapati plotseling een diepte binnen, alsof hij neerwaarts keek naar een Nieuwe Schepping. De neerwaartse blik refereert hier aan het bewustzijn, dat naar de schepping wordt gekeerd en niet weg ervan. Aswapati is getuige van de oorsprong van de schepping, zoals het begon, de oorspronkelijke blauwdruk zagezegd.

Een levende Eenheid

Alsof een zee, die haar eigen diepten onderzoekt,
Verwijdde een levende Eenheid zich in zijn kern
En verbond hem met talloze veelvuldigheden.

Alsof een zee, die haar eigen diepten onderzoekt, ervaart Aswapati een levende Eenheid, die zich verwijdde om hem te voegen bij de talloze elementen van de schepping, waarmee hij verbonden was door zijn kern. In haar oorsprong is de kernschepping gebaseerd op eenheid. Er is vandaar geen mogelijkheid van lijden en dwaling en kwaad, omdat deze dingen met verdeling komen.

Een enkele immense omarming

Een Zaligheid, een Licht, een Vermogen, een Liefde als witte vlam,
Ving alles in één enkele immense omarming;
Het bestaan vond zijn waarheid op de borst van de Eenheid
En ieder werd het zelf en ruimte van allen.

De oorsprong van de schepping is geen verlangen, maar heerlijkheid. Het is de uitdrukking van geheime eenheid, zaligheid, vermogen, licht en natuurlijk het reddersvermogen van liefde.

Een zelf en vele werelden

De grote wereldritmen waren de hartslagen van één Ziel,
Te voelen was een vlam-ontdekking van God,
Het hele denkvermogen was één enkele harp van vele snaren,
Alle leven een lied van vele ontmoetende levens;
Want werelden waren er veel, doch het Zelf was een.

De wereld verrees uit de Ene. Haar ritmes werden in gang gezet door de Ene. Haar gevoelstoestanden waren het spel van God's vlam, die Zichzelf op ontelbare manieren ontdekt. Daar was het denkvermogen een enkele harp met veel snaren en het hele leven was een enkel lied van veel levens. Ofschoon de werelden veel waren, was het Zelf één. Het is de werkelijkheid, waar de Ene en de Velen samen kunnen zijn in een harmonieuze eenheid. Het was een schepping, gebaseerd op Waarheid en Harmonie. Het denkvermogen en het leven van ieder wezen was daar verbonden in een mooi harmonieus ritme, bepaald door de Waarheid.

Kosmos' zaad

Deze kennis nu werd een kosmos' zaad gemaakt:
Dit zaad was opgesloten in de veiligheid van het Licht,
Het had geen omhulling van Onwetendheid nodig.

Het is deze supramentale werkelijkheid, waar men de zaden vindt van de schepping. Hier is dit zaad echter omhuld door licht, maar terwijl de schepping neerdaalt door verscheidene lagen en niveaus van ons wezen, begint het bekleed te worden in het omhulsel van onwetendheid, en verduistert daarbij het oorspronkelijke plan, daar in de supramentale werkelijkheid wordt het zaad van de schepping gezien in haar oorspronkelijke overvloed en waarheid. Het is de oorspronkelijke blauwdruk van de schepping.

Een Nieuwe en wonderbaarlijke Schepping

Toen, vanuit de trance van die ontzaglijke omhelzing,
En uit de slagen van dat enkele Hart
En uit de naakte Geest's overwinning,
Verrees een nieuwe en wonderbaarlijke schepping.

Toen verrees uit de trance van die enorme Eenheidspulsaties van Liefde met de slagen van het Hart en uit die al-victorieuze Liefde een nieuwe en wonderbaarlijke schepping. Deze schepping was altijd nieuw, omdat het voorwaarts ging met iedere pulsatie zonder weerstand. Het is ook nieuw, omdat het de eerste beroering is van de schepping. En voor onze aarde is het natuurlijk volledig nieuw, omdat het nog worstelt om tevoorschijn te komen uit dat omhulsel van onwetendheid. Het is de supramentale schepping, waar de Geest volledig heerst over alles, dat Het schiep.

Onberekenbare uitstromende oneindigheden

Onberekenbare uitstromende oneindigheden,
Lachend vanuit een onmetelijk geluk,
Leefden hun ontelbare eenheid;
Werelden, waar het wezen grenzeloos is en wijd,
Belichaamden ondenkbaar het egoloze Zelf;
Verrukking van zaligmakende energieën
Verenigden Tijd met het Tijdloze, polen van één enkele vreugde;
Witte uitgestrektheden werden gezien, waar alles gehuld is in alles.

Oneindige krachten en energieën en vermogens verschenen vreugdevol en lachend uit die toestand van trance, volledig bewust van hun eenheid in de ontelbare Eenheid van het egoloze Zelf, dat zij belichaamden. Hier was het spel ongebonden en vrij en wijd, een verrukkelijke vereniging van gelukzalige energieën, die Tijd verenigden met het Tijdloze, polen van een enkele vreugde. Witte uitgestrektheden van zuiverheid en heerlijkheid werden gezien, waar alles ingepakt is in alles. Met andere woorden, Tijd of beweging werd verenigd met het Tijdloze, Ruimte was een witte uitgestrektheid, die het spel van de Oneindigheid ondersteunt.

Slotopmerkingen

Aan Aswapati worden de Supramentale werelden geopenbaard, waar eenheid niet wordt verloren in de velen.

Oneindige's Harmonieuze Maalstroom, p. 323-324

Openingsopmerkingen

Het is een land van de allerhoogste harmonie met eindeloze mogelijkheden, een spel van oneindige wezens en krachten, ieder bewust van het geheel en geworteld in eenheid.

Spirituele verbindingen

Er waren geen tegenstellingen, geen afgescheiden delen,
Allen waren door spirituele schakels verbonden met allen
En onverbrekkelijk verbonden met de Ene:
Elk was uniek, doch nam alle levens als zijn eigen,
En herkende, de tonen volgend van het Oneindige,
In zichzelf het universum.

Hier waren er geen tegengestelden, maar alleen complementaire delen, die zich eerder verbinden met alle anderen door middel van spirituele verbindingen dan door middel van ego en onwetendheid, zoals hier. Dit hele spel van de velen vond plaats met volledig gewaarzijn van de Ene. Ieder was uniek, maar nam alle levens in zichzelf en leefde in een toestand van universaliteit.

Wederkerende decimalen van de eeuwigheid

Een schitterend centrum van oneindigheid's werveling
Gedreven tot zijn zenit-hoogte, zijn laatste uitbreiding,
Voelde de goddelijkheid van zijn eigen zelf-zaligheid
Herhaald in zijn talloze andere zelden:
Het nam onvermoeibaar in zijn bereik
Personen en gedaanten van het Onpersoonlijke op,
Alsof het voortging in een onophoudelijke telling,
In een verrukkelijke vermenigvuldiging's som,
De wederkerende decimalen van de eeuwigheid.

Ieder element ontdekte zijn eigen ultieme mogelijkheid en zag zichzelf één met de oneindigheid, een tussen veel centra van deze oneindigheid. Het zag alle wezens daar als beelden van het Ene Onpersoonlijke, dat Zichzelf eindeloos vermenigvuldigt en daarbij Zijn absolute verrukking. Ieder was een wederkerende decimaal van de eeuwigheid, die erachter stond.

Ieder behield het geheel

Niets was apart, niemand leefde voor zichzelf alleen,
Elk leefde voor God in hem en God in allen,
Iedere eenheid hield onbeschrijfelijk het geheel in zich.

De heerschappij van het ego en de verdelingen van de onwetendheid waren geëindigd. Ieder leefde voor God in zichzelf en God in anderen en in het geheel. Iedere eenzaamheid behield het geheel in zich, dat de ware basis van harmonie vormde.

Eenheid, niet gebonden aan het monotone

Daar was Eenheid niet gebonden aan het monotone;
Het liet een duizend aspecten zien van zichzelf;
Zijn kalme onveranderlijke stabiliteit,
Gedragen op een onveranderlijke, voor altijd veilige grond,
Dwong tot een spontane dienstbaarheid,
De altijd veranderende onberekenbare stappen,
Het ogenschijnlijk roekeloze dans' subtiële plan
Van immense wereldkrachten in hun volmaakte spel.

Daar was Eenheid geen gelijkvormigheid, maar drukte zichzelf uit op talloze manieren. Het openbaarde duizenden aspecten van zichzelf. Het leverde de stabiele basis, de kalme onveranderlijke ondersteuning voor het veel geschakeerde spel. Ieder gehoorzaamde spontaan de wet van Eenheid en haar onberekenbare stappen, en diende daarbij de Waarheid. De ogenschijnlijk roekeloze spontane dans zonder voorafgaande planning werd het volmaakte spel van immense wereldkrachten.

Wezen's geheime integers

De verschijning keek terug naar zijn verborgen waarheid
En maakte van verschil eenheid's glimlachende spel;
Het maakte alle personen fracties van het Unieke,
Toch waren allen wezen's geheime integers.

Iedere verschijning was alleen een frontaal aspect van een uitgestrekte waarheid, waarvan het zichzelf kende als de geheime integer. Het verschil werd het glimlachende spel van eenheid en ieder een persoonlijke fractie van het Enkel Unieke.

Slotopmerkingen

De wanordelijke dans van de lagere schepping, waar het gescheiden ego en de onwetendheid het wonderbaarlijke spel bederven, dat veranderd is in mooie en harmonieuze ritmes van het Eeuwige.

Waarheid, Harmonie, Heerlijkheid, p. 324-325

Openingsopmerkingen

Het was een werkelijkheid van Waarheid, waar Eenheid zich op duizend manieren uitdrukte en ieder was in volmaakte harmonie en heerlijkheid met het geheel.

Zekere omarming

Alle worsteling was veranderd in een lieflijke strijd van liefde
In de geharmoniseerde cirkel van een zekere omarming.

Zelfs wat op een strijd leek en een worsteling leek, was de lieflijke strijd van liefde in een harmonieuze omarming. Er was geen lijden en strijd, omdat alles harmonie en liefde was.

Rijke zekerheid aan verschil

Identiteit's verzoenende geluk gaf
Een rijke zekerheid aan verschil.

De diepe identiteit van ieder tot het al leverde een rijke, zekere basis voor het spel van veelvuldigheid en verschillen. Het spel van veelvuldigheid leidde niet tot een verlies van eenheid. Het bevorderde eerder de rijkdom van iedere eenheid door alle anderen.

Gemeenschappelijkheid van het Absolute

Op een ontmoetingslijn van gewaagde extremen
Werd het spel der spelen tot zijn breekpunt gespeeld,
Waar door zelf-vinden door goddelijk zelf-verlies
Eenheid's allerhoogste heerlijkheid naar voren springt,
Wiens zaligvolle onverdeelde lieflijkheid
Een gemeenschappelijkheid van het Absolute voelt.

Zelfs de extreme tegengestelden, aan de twee polen van het Bestaan, verenigden zich hier, transformeerden zich, en speelden harmonieus het grote spel van het leven tot haar ultieme hoogte. Ieder element was het resultaat van een goddelijk zelf-verlies en toch was het een ontdekking van een of ander aspect van het Ene Goddelijke Wezen. Eenheid's allerhoogste heerlijkheid was daar, wiens zaligvolle onverdeelde lieflijkheid alle anderen voelde als deel van de grote en zaligvolle commune van het Absolute.

Geen snik van lijden

Er was nergens een snik van lijden;
Ervaring snelde van punt naar punt van vreugde:
Zaligheid was de zuivere onsterfelijke waarheid van dingen.

Omdat de werelden daar eerder gebouwd waren op eenheid, dan op verdeling, was er geen snik van lijden. Alle ervaringen vermenigvuldigden zich op talloze manieren. Daar was Zaligheid de zuivere onsterfelijke waarheid van alle dingen.

Bewust aangezicht van God

De hele Natuur was een bewust aangezicht van God:
Een wijsheid werkte in alles, zelf-bewogen, zelfverzekerd,
Een overvloedigheid van onbegrensbaar Licht,
Een oprechtheid van intuïtieve Waarheid,
Een glorie en hartstocht van creatieve Kracht.

Hier sluiert de natuur het Goddelijke en werkt de Goddelijke Wil uit in de condities van Onwetendheid. Daar was alle Natuur bewust van haar Heer, zelfs in haar meest uitwendige aspecten. Waarheid en Wijsheid werkten met een zekerheid voorbij de greep van het denkvermogen. Een onbegrensbaar Licht, en een authentieke intuïtieve Waarheid, een glorie en passie van scheppende Kracht werkten daar onder het altijd waakzame oog van de allerhoogste Wijsheid. Het is de oorspronkelijke Supernatuur, die nog niet onder vermindering of niet geleden heeft.

Onfeilbaar

Onfeilbaar, springend uit de eeuwigheid,
Inspireerde moment's gedachte de voorbijgaande handeling.

Denken worstelde daar niet met onwetendheid, maar sprong onfeilbaar recht vanuit de eeuwigheid en inspireerde de handeling zonder dat er een opening was tussen kennis en wil.

Onpeilbaar hart van de Tijd

Een woord, een lach, ontsprong aan Stilte's borst,
Een ritme van Schoonheid in de kalmte van de Ruimte,
Een kennis in het onpeilbare hart van de Tijd.

Woord en gelach ontsprongen aan de borst van de Stilte met een ritme van Schoonheid en belast met kennis, die oprees uit het onpeilbare hart van de Tijd. Alles was er schoonheid en harmonie en zaligheid.

Slotopmerkingen

Het was een land van allerhoogste Waarheid en Harmonie en Heerlijkheid.

Zaligheid van een Myriade Myriaden, Die Een zijn, p. 324-325

Openingsopmerkingen

De Zaligheid van eenheid vermenigvuldigde daar op myriade manieren om de zaligheden te worden van veelvuldigheid.

Alles keerde zich naar alles

Alles keerde naar alles zonder reserve's terugslag:
Als één enkele extase zonder onderbreking,
Was Liefde een nabije en geroerde identiteit
In het kloppende hart van heel dat lumineuze leven.

Er was nergens schuchterheid of terugslag van wat dan ook, omdat de eenheid nooit verloren was en er kon geen verdeling zijn. Alles was enkele extase, gebonden door een nabije identiteit van Liefde in het hart van het lumineuze leven.

Universele visie

Een universele visie, die verenigt,
Een sympathie van zenuw, die zenuw beantwoordt,
Het gehoor, dat luistert naar denken's innerlijke geluid
En de ritmische bedoelingen volgt van het hart,
Een aanraking, die geen handen nodig heeft om te voelen, te omhelzen,
Waren daar de aangeboren middelen van bewustzijn
En verhoogden de intimiteit van ziel met ziel.

Een universele visie verenigde alle wezens. Een sympathie van zenuw antwoordde op zenuw, het gehoor hoorde het innerlijke besef en volgde de betekenis van het hart. Aanraking had geen handen nodig om te voelen en te grijpen, omdat dit alles gedaan werd door contact van bewustzijn met bewustzijn, dat de intimiteit verhoogde van ziel met ziel. Het is een beschrijving van hoe het supramentale zintuigen opereren. Zij gaan identiteit binnen met ieder door dit middel te gebruiken.

Een diepe Eenheid, onmetelijk

Een groots orkest van spirituele vermogens,
Een diapason van zielenuitwisseling
Harmoniseerde een diepe Eenheid, onmetelijk.

Er was daar helemaal een uitwisseling van ziel met ziel, een groot orkest van spirituele vermogens, een geharmoniseerde Eenheid, diep en onmeetbaar.

Een universele blik

In deze nieuwe wereld vooruitgeworpen werd hij
Een deel van een universele blik,
Een station van alles bewonend licht,
Een rimpel op een enkele zee van vrede.

Hier herwint het individu zijn universele en transcendente Zelf zonder zijn individualiteit te verliezen. Hij is bewust om deel en onderdeel te zijn van de Allerhoogste Moeder, is als een volledig bewuste golf van de zee van licht en vrede, waaruit het tevoorschijn gekomen is.

Kosmische beroering

Zijn denkvermogen beantwoordde aan talloze communicerende geesten,
Zijn woorden waren syllabes van de kosmos' taal,
Zijn leven een veld van de uitgestrekte kosmische beroering.

Zijn denkvermogen was in volmaakte harmonie met ieder ander denkvermogen en zijn spraak was een foutloze stroom van de kosmische ritmes en het Woord van de schepping. Hij schiep, terwijl hij sprak. Zijn leven was uitgestrekt geworden en universeel en de hele schepping werd gevoeld alsof het in hem gebeurde.

In vereniging naar een enkel doel

Hij voelde de voetstappen van een miljoen willen,
De in vereniging bewegen naar één enkel doel.

Hij voelde de voetstappen van een miljoen willen in het uitgestrekte veld, die marcheerden in vereniging naar een enkel doel.

Kalme bewegingen van niet te eindigen heerlijkheid

Een altijd herboren stroom, die nooit sterft,
Gevangen in zijn duizendvoudige stromen's verrukkelijke vloed,
Beroerd door draaikolken van onsterfelijke lieflijkheid,
Droeg hij, kronkelend door zijn ledematen, terwijl zij voorbijtrokken,
Kalme bewegingen van niet te eindigen heerlijkheid,
De zaligheid van een myriade myriaden, die één zijn.

De ervaring van het leven was alsof een stroom, die altijd opnieuw geboren wordt in een duizendvoudige stroom's verrukkelijke stroming. Hij werd aangegrepen door de maalstromen van onsterfelijke lieflijkheid droeg wervelend door zijn leden de kalme bewegingen van niet te eindigen heerlijkheid en de zaligheid van myriade myriaden,

die één zijn. Zo wordt leven ervaren in die toestand van wonderbaarlijke eenheid, alsof de heerlijkheid van de schepping, die gevoeld wordt binnen ieder moment een nieuwe creatieve uitdrukking is van deze veelvuldige universele heerlijkheid.

Slotopmerkingen

De ervaring van eenheid in verscheidenheid, van eenheid en veelvuldigheid, werd volmaakt gevoeld in dat domein.

Goddelijke Perfectie, p. 325-326

Openingsopmerkingen

Hier ervaart Aswapati de Goddelijke Perfectie en haar wet in al haar volheid.

Hiërarchie van lichtende sferen

In deze uitgestrekte uitbarsting van volmaaktheid's wet,
Die zijn vastheid oplegt aan de stroom van de dingen,
Zag hij een hiërarchie van lichtende sferen
Beleend aan dit hoogste koninkrijk van God-staat.

Perfectie is geen statische toestand. Het is een constante dynamische harmonisering van iedere en elke kracht in een altijd groeiende en volmaakte balans. Iedere kracht en energie en wezen neigde daar naar zijn absolute door een hiërarchie van vlakken, die zich bewogen rond de Goddelijke toestand. In iedere en elke beweging bleef het bewust gecentreerd rond het Goddelijke, bewogen door de aandrang van het Goddelijke. Deze koninkrijken weken nooit af van de Waarheid zagezegd.

Met alles getrouwd in een gelukkig verschil

Door hun eigen rechtmatige bewind op één Waarheid af te stemmen,
Herbergde elk de blijheid van een heldere graad,
Alleen in schoonheid, volmaakt in zelf-soort,
Een beeld, geworpen door één diepe waarheid's absolute,
Met alles getrouwd in gelukkig verschil.

Ieder wezen, iedere kwaliteit was daar afgestemd op de ene Waarheid en door deze oneindigheid op de waarheid van alles. Het bevatte alles in een enkele eenheid. Ieder was een aspect van de Eenheid, die Zijn vreugde volmaakt met zichzelf herbergde, prachtig op zijn eigen manier als een volmaakt beeld van de Waarheid. Toch was alles gehuwd met alles zonder de uniekheid te ontkennen. De verschillen werden verenigd in verscheidene aspecten te zijn van de Ene en vermeerderden daarbij de rijkdom van de eenheid. Maar geen enkele verloor ooit het bewustzijn van de Ene, dat erachter stond en al het andere ondersteunde.

Vreugde van de veelvuldigheid

Elk schonk zijn vermogens om zijn naaste's delen te helpen,
Maar leed geen vermindering door het geschenk;
Als profiteurs van een mystieke uitwisseling
Groeiden zij door wat zij namen en wat zij gaven,
Alle anderen voelden zij als hun eigen aanvullingen,
Eén in de macht en vreugde van de veelvuldigheid.

Er was geen verdeling of conflict. Verschillen werden een mogelijkheid om vrijelijk aan elkaar te geven in een mooie mystieke uitwisseling. Dit geven vergrootte de gever, omdat hij ook profiteerde door te ontvangen, wat hij miste. De tegengestelden waren complementair aan elkaar zozeggd. Al dit geven en ontvangen van vreugde en de macht van veelvuldigheid verloren het zicht op de Ene niet en werd alleen vergroot door deze spirituele uitwisseling.

Velen keerden zich naar de Ene

Zelfs in het evenwicht, waar Eenheid zich afscheidt
Om de verrukking te voelen van zijn afzonderlijke zelve,
Hunkerde de Enkele in zijn eenzaamheid naar het Al
En de Velen keerden zich om terug te kijken naar de Ene.

Er waren werkelijkheden en regionen, waar de Eenheid zich een beetje afzijdig hield, zodat ieder de verrukking kan voelen van het gescheiden zelf. Toch smachtte de Ene naar het Al en de Velen keerden zich terug naar de Ene.

Alles openbarende, alles scheppende Zaligheid

Een alles openbarende, alles scheppende Zaligheid,
Zoekend naar vormen om goddelijke waarheden te manifesteren,
Bracht in hun betekenisvolle mysterie
De glinsteringen op één lijn van de symbolen van het Onuitsprekelijke
Als tinten versierd in een kleurloze lucht
Op de witte zuiverheid van de Getuige Ziel.

Het was een dans van de Al-scheppende, Al-openbarende Zaligheid, die de werelden gebouwd heeft. Hiervoor zijn de vormen gebouwd, zodat de goddelijke waarheid zich door hen kan manifesteren. Deze significante vormen richtten zich in ieder in hun mysterie als symbolen van het Onuitsprekelijke, uitgebazuind als veelvuldige kleuren en spel van lichten over de zuiverheid en neutrale sfeer van de Getuigende Ziel.

Prisma van de Allerhoogste

Deze tinten waren juist het prisma van de Allerhoogste,
Zijn schoonheid, vermogen, heerlijkheid schepping's oorzaak.

Het Supramentale is als een prisma, waardoor het Ene Witte Licht de velen wordt en Zijn schoonheid en vermogen en heerlijkheid reflecteert, waarvoor de schepping tot bestaan kwam, voor het spel van de Ene met de Velen.

Het Goddelijke kind Hart

Een uitgestrekt Waarheid-Bewustzijn nam deze tekens op
Om ze door te geven aan een of ander Goddelijk kind Hart,
Dat naar ze keek met een lach en een geluk
En zich verheugde in deze transcendente beelden,
Levend en werkelijk als de waarheden, die zij herbergen.

Deze kleuren en symbolen, die opgenomen worden door het uitgestrekte Waarheidsbewustzijn, waren alsof speeltjes en transcendente beelden voor een goddelijke kind-hart. Het keek naar hen met gelach en heerlijkheid en speelde met hen als levend en werkelijk als de waarheden, die zij belichamen. Het goddelijke kinderhart is het wezen van heerlijkheid, dat altijd schept met verwondering en heerlijkheid.

Slotopmerkingen

Het Supramentale Waarheidsbewustzijn heeft de sleutel tot de synthese van de Ene en de Velen, van God en de Wereld. Het verbindt de schepping met de oorspronkelijke Zaligheid, die de werelden gebouwd heeft.

Het Denkvermogen van Oneindigheid, p. 326-327

Openingsopmerkingen

Het Denkvermogen had zijn hoogten ontdekt, vanwaar het viel. Het werd het Waarheidsdenkvermogen.

Speelplaats van wonderen

De Geest's witte neutraliteit werd
Een speelplaats van wonderen, een rendez-vous
Voor de geheime vermogens van een mystieke Tijdloosheid:
Het maakte van de Ruimte een wonderhuis van God,
Het goot door de Tijd zijn werken van leeftijdsloze macht,
Ongesluierd gezien als een verlokkelijk verrukkelijk gelaat
Het wonder en de schoonheid van zijn Liefde en Kracht.

De Geest's neutraliteit werd een achtergrond voor het bewuste spel, waar de geheime vermogens van het Tijdloze zich ontmoeten in een Ruimte, die het wonderlijke huis van God was. Het goot haar verrukking en schoonheid en liefde en kracht door de Tijd zonder enige sluiers. Leven is daar een eeuwigdurend wonder, een ontmoetingsplaats van de vermogens van de Ene.

De eeuwige Godin

De eeuwige Godin bewoog zich in haar kosmische huis,
Spelend met God als een Moeder met haar kind:
Voor hem was het universum haar boezem van liefde,
Zijn speeltjes waren de onsterfelijke waarachtigheden.

Hier aanschouwt men de Goddelijke Moeder in Haar stralende Pracht als de Supramentale Mahashakti. Zij sport daar met de Ishwara en houdt het universum dichtbij Haar boezem van liefde en biedt hem onsterfelijke waarheden als speeltjes voor het spel.

Zijn goddelijke plaats

Alles, wat hier zelf-verloren was, had daar zijn goddelijke plaats.

Alles, dat hier worstelt en verloren is in het doolhof en de nevel van de onwetendheid, heeft zijn goddelijke waarheid in die werkelijkheid.

De soevereine waarheid van alles

De Vermogens, die hier ons hart verraden en dwalen,
Waren daar soeverein in waarheid, volmaakt in vreugde,
Meesters in een schepping zonder smet,
Bezitters van hun eigen oneindigheid.

De Vermogens, die hier afgedwaald zijn van hun rechte koers en hier de Goddelijke Wil vervormen, werden daar gevonden in hun soevereine waarheid en perfecte vreugde. Zij waren meesters in een foutloze schepping, die hun beperkingen afgeschud hebben en hun oneindigheid bezitten.

Prachtige zon

Daar gaf het Denkvermogen, een prachtige zon van visie's stralen,
Vorm aan substantie door de glorie van zijn gedachten
En bewoog midden tussen de grandeur van zijn dromen.

Het denkvermogen, dat hier blind geworden is onder de betovering van de onwetendheid, heeft daar zijn prachtige visie opgeëist in het supramentale licht. Het denkvermogen heeft ook zijn vermogen opgeëist, dat substantie vormgeeft door de glorie van gedachten. Het bewoog zich midden tussen de grandeur van zijn dromen, die betrokken zijn uit het Waarheidsbewustzijn.

Wonderbaarlijke droomtonen

Verbeelding's grootse betoverende staf
Sommeerde het onbekende en gaf het een thuis,
Spreidde weelderig in gouden lucht
Waarheid's iris-gekleurde vleugels van fantasie,
Of zong voor het intuïtieve hart van vreugde
Verwondering's droomtonen, die de Werkelijkheid nabij brengen.

Wat we hier verbeelding noemen, is daar een vermogen van waarheidsformatie. Het scheidt dingen, die betrokken worden uit het Onkenbare en geeft het een vorm en gedaante in de supramentale wereld. Het zet ritmes van vreugde in beweging in wonderbaarlijke droomtonen.

Ideeën, die in het Oneindige ophopen

Zijn vermogen, die het onkenbare dichtbij en werkelijk maakt,
Zette de Ene in het heiligdom van de tempel van het ideale:
Het bevolkte denken en denkvermogen en gelukkig besef,
Gevuld met heldere aspecten van de macht van God
En levende personen van de ene Allerhoogste,
De spraak, die het onuitsprekelijke vertolkt,
De straal, die onzichtbare Tegenwoordigheden openbaart,
De maagdelijke vormen, door welke het Vormloze schijnt,
Het Woord, dat de voorbode is van de goddelijke ervaring
En de Ideeën, die in de Oneindigheid opeenhopen.

De Supramentale wereld brengt het onkenbare nabij en geeft het een lichaam van waarheid. Het bouwt de schrijn van de Ene, en vult de gedachten en het denkvermogen en het gelukkige besef met het licht en de macht van God en vertaalt het Allerhoogste in vormen van levende personen. Dit zijn de eerste onaangetaste en zuivere vormen, voordat zij zich onderdampelen in de onwetendheid. De spraak gaf een stem aan het onuitsprekbare en de stralen openbaarden ongeziene Aanwezigheden, die door de vormen schijnen. Het Woord bracht een goddelijke ervaring binnen en Ideeën pakten zich samen rond het Oneindige als duizend mogelijkheden in een simultaneïteit van visie. Iedere vorm was daar een schrijn van de Waarheid, waaruit idee en spraak en actie tevoorschijn kwamen.

Slotopmerkingen

Het is een volmaakte beschrijving van de Supramentale wereld, waar het eindige het oneindige ontmoet en relatief en gedeeltelijk en beperkt haar waarheid en goddelijke oorsprong ontdekt.

Het Supramentale Leven, p. 327-328

Openingsopmerkingen

Nadat hij ons de natuur geopenbaard heeft van het Supramentale Denken, geeft Sri Aurobindo ons nu een glimp van wat het Supramentale Leven is in haar eigen domein.

Geen kloof

Er was geen kloof tussen gedachte en feit,
Altijd gaven zij antwoord, zoals een vogel aan een roepende vogel;
De wil gehoorzaamde het denken, de daad aan de wil.

Hier wordt ons leven overschaduwd door verdeling. Hier vinden we een constante worsteling tussen denken en feit, wil en handeling. Een zodanige kloof bestond niet in de Supramentale Wereld. Wat de Geest zag, werd onmiddellijk gerealiseerd. Alles was oprechtheid en waarheid en kracht, geboren uit de Waarheid.

Harmonie

Er was een harmonie geweven tussen ziel en ziel.

De Supramentale Wereld is een wereld van Waarheid, die één is met Harmonie en Heerlijkheid.

Tijd en eeuwigheid

Een huwelijk met de eeuwigheid vergoddelijkte de Tijd.

Niet alleen was de verdeling tussen denken en handeling, ziel en ziel geheeld, maar ook tussen de dans van de eeuwigheid met de Tijd. De Tijd volgde perfect de ritmes, die ingesteld waren voor het spel door de Eeuwige.

Het heldere avontuur

Daar vervolgde het Leven, onvermoeid door haar vermaak,
Met vreugde in haar hart en een lach op haar lippen,
Het heldere avontuur van God's spel van kans.

Het avontuur van het spel, dat het gevolg is van het besef van het ongeziene, was daar ook, maar het was een helder avontuur en niet een, die belaagd werd door onwetendheid en lijden. Alles was gelukkig en mooi.

Constante zelfontdekking

In haar ingenieuze hartstocht van grilligheid,
In haar herscheppende vrolijkheid zette zij in de Tijd
Een fascinerende puzzel uit van gebeurtenissen,
Lokte bij elke wending door nieuwe wederwaardigheden
Naar zelf-ontdekking, die nooit kon ophouden.

Er was de vreugde van constante zelfontdekking, omdat nieuwe manifestaties voortdurend tevoorschijn kwamen, maar nog geworteld waren in eenheid, eendracht en harmonie. De gebeurtenissen en omstandigheden volgden de beweging van het universele Zelf met perfectie en zonder enig uitstel of fout.

Het grote Avontuur

Altijd vormde zij starre verbinden voor de wil om te breken,
Bracht nieuwe scheppingen voort voor de denken's verrassing
En gepassioneerde waagstukken voor het hart om te wagen,
Waar Waarheid wederkeerde met een onverwacht gezicht
Of anders vroege vertrouwde vreugde herhaalde
Als de wederkeer van een verrukkelijk rijm.

Het Leven creëerde haar eigen uitdagingen voor de vreugde van de ontdekking en het nieuwe avontuur. Zij bracht nieuwe scheppingen voort en gepassioneerde waagstukken voor het denken om te durven en voor de Waarheid om een nieuwe en onverwachte vorm te dragen. Of anders werd het oude herhaald met een zaligvol ritme.

Verstoppertje

Verstoppertje spelend op een Moeder-Wijsheid's borst,
Als een kunstenaar, die overloopt van haar wereldidee,
Kon zij nooit haar talloze gedachten uitputten
En het uitgestrekte avontuur in denkende vormen
En beproeving en verlokking van een nieuw leven's dromen.

Het Leven geniet van haar spel van verstoppertje. Maar dit spel wordt een oorzaak van pijn en angst als gevolg van de onwetendheid. Maar in de Supramentale wereld werd altijd de Wijsheid gevoeld achter het spel. Het avontuur en de proef en verlokking van nieuwe dromen werden daar een vreugdevol spel. Aldus werden Al-Kennis en een opzettelijke zelf-verzegeling harmonieus verzoend. De zelf-verzegeling was bewust en kon op ieder moment aan de oppervlakte gebracht worden. Het werd alleen naar achter geplaatst en niet vergeten.

Onveranderlijkheid en verandering

Onvermoeid door onveranderlijkheid en onvermoeid door verandering,
Ontrolde zij eindeloos haar bewegende handeling,
Een mysterie drama van goddelijke heerlijkheid,
Een levend gedicht van wereld-extase,
Een kakemono van veelzeggende vormen,
Een gewonden perspectief van ontwikkelende scenes,
Een briljante achtervolging van zelf-openbarende vormen,
Een vurige jacht van ziel, die ziel zoekt,
Een zoeken en een vinden als van goden.

Onveranderlijkheid en verandering werden prachtig verzoend in het Supramentale Leven, terwijl het haar mysteriedrama op talloze manieren uitspeelde om heerlijkheid te vermenigvuldigen. Het Leven was een levend gedicht van extase, waar vormen van middelen waren van vergroten van de heerlijkheid van de zintuigen en de ontdekking van zielen, die uitkijken naar zielen en een zoeken en de vreugde van vinden

Slotopmerkingen

Het Supramentale Leven is een veel groter wonder en heerlijkheid dan enig aards leven kan bieden of zelfs voor kan stellen of bevatten. Het heeft haar eigen intensiteiten en charmes, haar eigen avontuur en de vreugde van zoeken en vinden. Toch wordt alles bestuurd met het open spel van Wijsheid en Harmonie en Heerlijkheid.

Het Supramentale Zintuig en Substantie, p. 328-329

Openingsopmerkingen

Nu gaat Sri Aurobindo door om de natuur te openbaren van de supramentale substantie en de zintuigen in die wereld van Waarheid en harmonie en Heerlijkheid.

Materie is de Geest's dichtheid

Daar is Materie de Geest's hechte dichtheid,
Een kunstzinnigheid van blijde uiterlijkheid van het zelf,
Een schatkamer van duurzame beelden,
Waar besef een wereld kan bouwen uit zuivere vreugde:
Als het thuis van een eeuwigdurend geluk,
Huisvestte het de uren als in een aangename herberg.

Materie is de conditie voor de manifestatie van de vormloze Geest. Het is geen onafhankelijke werkelijkheid, alsof iets onafhankelijk zou kunnen zijn van de oorspronkelijke Oorzaak en Bron. Deze waarheid van de grote verzoening tussen de Geest en de Materie als Eén Werkelijkheid wordt gevonden in het Supramentale. De Geest is Materie geworden door een progressieve condensatie. Materie en de materiele wereld is het buitenste lichaam van de Geest. In het Supramentale waren zintuigen instrumenten van zuivere heerlijkheid en bouwden blijvende beelden van de Waarheid met supramentale substantie. Aldus werd het huis van eeuwigdurende vreugde gebouwd, waar momenten ondergebracht werden in de heerlijkheid van de eeuwigheid. Alle klaarblijkelijke tegengestelden werden verzoend in het supramentale leven.

Uitlaten van de ziel

De zintuigen waren daar uitlaten van de ziel;
Zelfs de jongste kind-gedachte van het denkvermogen
Incarneerde een of andere aanraking van de hoogste dingen.

De zintuigen waren daar middelen voor de ziel om in contact en relatie te komen met wat vanbuiten was. Het was de geboorteplaats van denken, dat een of andere aanraking incarneerde van de hoogste dingen.

Resonerende harp van het zelf

Daar was substantie een resonerende harp van het zelf,
Een net voor de constante bliksemschichten van de geest,
Een magnetisch vermogen van liefde's intensiteit,
Wiens hunkerende klop en adoratie's uitroep
God's toenaderingen dichterbij brachten, lieflijk, prachtig.

Daar is substantie een resonerende harp van het zelf, dat perfect antwoordt op de aanrakingen van de Geest. Het ontving de constante uitgietingen van de geest's verlichtingen en het magnetische vermogen van liefde's intensiteit, waarvan de smachtende klop en adoratie de manieren van God aantrokken, die alles lieflijk en prachtig maken.

Soliditeit een massa van hemelse makelij

Deze soliditeit was een massa van hemelse makelij;
Haar vastigheid en lieflijke permanentie van charme
Maakte een helder voetstuk voor gelukzaligheid.

De supramentale substantie is tegelijk plastisch voor de geest's aanraking als solide en sterk. Het is niet vatbaar voor achteruitgang en draagt een permanentie van charme, een heldere voetsteun en basis voor gelukzaligheid.

Lichamen, geweven door een goddelijk besef

Haar lichamen, geweven door een goddelijk besef,
Prolongeerden de nabijheid van ziel's omarming met ziel;
Haar warme spel van uiterlijk zicht en aanraking
Reflecteerde de gloed en huivering van hart's vreugde,
Denkvermogen's klimmende briljante gedachten, de geest's zaligheid;
Leven's verrukking behield voor altijd zijn vlam en schreeuw.

De supramentale lichamen zijn geweven door een goddelijk besef, dat de nabijheid prolongeerde en de greep van ziel met ziel. Haar warme spel van extern zicht en aanraking reflecteerde de glans en de sensatie van de hart's vreugde als een transparante mantel van licht. Denkvermogen's klimmende briljante gedachten, de geest's zaligheid en leven's verrukking hielden voor altijd hun vlam en roep.

Materie, plastisch voor het spirituele licht

Alles, wat nu voorbijgaat, leeft daar onsterfelijk
In de trotse schoonheid en fijne harmonie
Van Materie, plastisch voor het spirituele licht.

De dood is daar niet, omdat materie zich aanpast en volmaakt de constante wording van de Geest volgt. De schoonheid van die vormen bleef voor altijd, omdat de materie volmaakt plastisch was voor de geest en vandaar niet onderworpen aan enige achteruitgang.

Eeuwigheid's doorschijnende gewaad

Haar geordende uren verkondigen de eeuwige Wet;
Visie berustte op een veiligheid van onsterfelijke vormen;
Tijd was Eeuwigheid's doorschijnende gewaad.

Ieder moment was het spontane ontvouwen van de wet van de Waarheid en visie zag uit naar onsterfelijke vormen. De Tijd was zelf Eeuwigheid's doorschijnende mantel.

Stranden van de zee van Oneindigheid

Als een architect, die zelf's levende rots uithouwt,
Bouwde het fenomeen Werkelijkheid's zomerhuis
Aan de stranden van de zee van Oneindigheid.

Daar was het hele fenomeen werkelijk, omdat het de Werkelijkheid niet verstoorde. De Goddelijke Architect bouwde alle dingen uit het Ene zelf op de kusten van de Oneindigheid.

Slotopmerkingen

Aldus zien we, dat de Supramentale Wereld niet alleen iets etherisch is, maar goddelijk werkelijk. Het is concreet en ook materieel, maar gebouwd van materie, die volledig transparant en lumineus en plastisch is voor de Geest.

Parallele Werelden, p. 329-330

Openingsopmerkingen

Nu openbaart Sri Aurobindo het contrast, dat men ervaart, wanneer men kijkt naar deze wereld vanuit de volmaakte supramentale wereld. Het is, alsof twee parallelle werelden samen bestonden zonder een verbindende link tussen de twee.

Twee onmetelijke ontkenningen

Tegen deze glorie van spirituele staten,
Hun parallellen en toch hun tegenpolen,
Zweefde en wiegde, verduisterd en schaduwachtig,
Alsof een twijfel, die substantie was gemaakt, flakkerend, bleek,
Dit andere schema, dat twee onmetelijke ontkenningen vond.

Deze twee werelden, de wereld van de Waarheid, die Aswapati zojuist even gezien heeft, en onze huidige wereld, waarin wij leven, zijn als twee hemisferen van bestaan, die naar elkaar kijken, alsof om alleen om te ontkenen. Onze wereld, zoals het vandaag is, lijkt onwerkelijk, wanneer bekeken vanuit die glorieuze spirituele toestand. Aan de andere kant lijkt die wereld illusoir, wanneer van hier waargenomen.

Divergerende lijnen

Een wereld, die zijn eigen inwonende Zelf niet kent,
Werkt om haar oorzaak te vinden en behoefte om te zijn;
Een geest, onwetend van de wereld, die hij had gemaakt,
Verduisterd door Materie, door het Leven vertekend,
Worstelt om te verschijnen, vrij te zijn, te weten en te heersen;
Deze waren nauw verbonden in één disharmonie,
Doch de divergerende lijnen ontmoetten helemaal niet.

De wereld, die we momenteel bewonen, kent haar eigen geheime Zelf niet. Het werkt om haar oorzaak te vinden en het waarom van haar bestaan. Toch is erin een Geest, die verduisterd is door de Materie en bedekt door het leven, die worstelt om tevoorschijn te komen en zichzelf te bevrijden en te heersen over de aarde. De twee, de Geest en de wereld lijken te zijn, alsof gebonden in een eeuwigdurende disharmonie, als twee divergerende lijnen, die elkaar nooit ontmoeten.

Drie vermogens

Drie Vermogens beheersten zijn irrationele koers,
In het begin een onwetende Kracht,
In het midden een belichaamde strijdende ziel,
Aan zijn einde een stille geest, die het leven ontkende.

Het begint met een onwetende Kracht. In het midden worden we gewaar van een belichaamde strevende ziel. Aan het eind ontdekken we een stille geest, die het leven ontkent, waarbij alles veranderd wordt in een irrationele reis, die abrupt eindigt, terwijl ontkend wordt, waar het gebruikt van maakte en wat het nu transcendeert. Natuurlijk is dit niet het uiteindelijke gezichtspunt van dingen, maar een, die lijkt, wanneer we naar dingen kijken vanuit het standpunt van onze wereld, zoals het nu bestaat.

Huwelijk van noodzaak en kans

Een saai en onzalig interval

Ontrolt zijn dubieuze waarheid aan een twijfelend Denkvermogen,

Door het onwetende Vermogen gedwongen zijn rol te spelen

En om haar besluiteloze verhaal te verslaan,

Het mysterie van haar onbewuste plan

En het raadsel van een wezen, geboren uit de Nacht

Door een huwelijk van Noodzaak met Kans.

Een saai en ongelukkig intermezzo ontvouwt haar dubieuze waarheid aan het bevragende Denkvermogen, dat haar spel nog moet spelen en het niet eenduidige verhaal opnemen. Het moet op de een of andere manier het mysterie ontdekken van haar onbewuste plan en het raadsel van geboren worden uit de Nacht door een huwelijk van Noodzaak met Kans. Daar lijkt het op, wanneer we kijken naar de schepping met onwetende ogen. Alles lijkt een raadsel en een mysterie, die tevoorschijn komen uit de duisternis onder de druk van Noodzaak en Kans.

Slotopmerkingen

Sri Aurobindo brengt in helder reliëf het contrast naar buiten tussen de materiele wereld, die bestuurd wordt door een onwetend denkvermogen en het zelf-bewuste spirituele leven.

De Goddelijke Droom, p. 330

Openingsopmerkingen

Toch is deze materiele wereld geen ijdelheid of een illusie. Het verbergt binnen zich een grotere waarheid, dan wat het oppervlakkige oog ontmoet. Er is erin een goddelijke droom gebed, die langzaam tevoorschijn komt door de eonen en de eeuwen.

Nobelere bestemming

Deze duisternis verbergt onze nobelere bestemming.

Een nobelere bestemming is verborgen binnen onze wereld en de onwetendheid, die het omgeeft. Een machtig plan, dat het beweegt door ogenschijnlijk toevallige kans gebeurtenissen.

Vlinderpop

Als een vlinderpop van een grote en glorieuze waarheid,
Verstikt het het gevleugelde wonder in zijn omhulsel
Uit vrees, dat het uit de gevangenis van de Materie ontsnapt
En, zijn schoonheid verkwistend op het vormloze Uitgestrekte,
Ondergedompeld in het Onkenbare's mysterie,
Het wereld's miraculeuze lot onvervuld zou laten.

De materiele wereld, zoals we het ervaren, is als een vlinderpop en cocon, die in zich een mooie vlinder verbergt, die probeert tevoorschijn te komen door de verstikking en de worsteling. Het is een langzaam, opzettelijk proces, tenzij het te snel tevoorschijn komt en ontsnapt uit materie's omhulsel en zijn schoonheid verspilt op vacante uitgestrektheden, waar het niet nodig is. De ziel, die zo worstelt, is niet hier om zich weer op te laten gaan in het Onkenbare, en de wereld onvervuld te laten. In deze significante analogie is de ziel de vlinder en de vlinderpop is het omhulsel van het ego en de onwetendheid, waaronder het ingesloten is. Er komt een tijd, wanneer het verstikt begint te voelen, omdat de ziel vanbinnen nu klaar is om zelfs tevoorschijn te komen, terwijl het geworteld is in de materie.

Een hoge geest's droom

Tot dusver slechts bedacht als een of andere hoge geest's droom
Of een geërgerde illusie in mensen's zwoegende denkvermogen,
Zal een nieuwe schepping uit de oude verrijzen,
Een onverwoordbare Kennis zal spraak vinden,
Onderdrukte schoonheid in paradijselijke bloesem uitbarsten,
Plezier en pijn opgaan in absolute zaligheid.

Tot dusver zouden de hoge en nobele idealen van een mooi goddelijk leven op een droom kunnen lijken of illusie, toch verzekert Sri Aurobindo ons, dat een nieuwe schepping, vervuld van Goddelijke Schoonheid en Zaligheid niet anders kan dan tevoorschijn komen uit de huidige oude schepping, en tong en spraak geven aan een diepere kennis en waarheid, die vooralsnog bijna niet gevoeld wordt en begrepen door mensen.

Dans van de Tijd

Een sprakeloos orakel zal uiteindelijk spreken,
Het Bovenbewuste zal bewust worden op aarde,
De Eeuwige's wonderen zich voegen bij de dans van de Tijd.

Er zou inderdaad een dag komen, wanneer de waarheid geopenbaard wordt, terwijl het verborgen Superbewuste bewust wordt in de mens en de dans van de Tijd afgestemd zal worden op de ritmes van de Eeuwigheid.

Slotopmerkingen

Dit is de toekomst, die ons hoop geeft, de visie van een grotere en goddelijkere wereld, die hier verschijning zoekt uit de huidige onwetende toestand.

Deze Wereld, zoals Gezien van Daar, p. 330-331

Openingsopmerkingen

Aswapati kijkt naar deze onvolmaakte wereld, zoals gezien vanuit de volmaakte wereld.

Vergeefse wemelende uitgestrektheid

Maar nu leek alles een vergeefse wemelende uitgestrektheid,
Gedragen door een bedrieglijke Energie
Voor een toeschouwer zelf-geabsorbeerd en stom,
Onverschillig voor de betekenisloze show, die hij bekeek,
Terwijl hij de bizarre processie voorbij zag gaan,
Als een, die wacht op een verwacht einde.

Wanneer deze wereld van ons gezien wordt vanuit die perfecte goddelijke toestand, lijkt het vreemd en illusoir en vergeefs, alsof gehouden door een of andere misleide energie, die betekenisloze gedaanten en vormen scheidt voor een of andere stomme Toeschouwer, die naar een show kijkt zonder betekenis, en wacht op het einde. Zodanig is het contrast tussen de twee, dat vanuit het spirituele standpunt de materiele wereld zo onwerkelijk lijkt.

Hij zag een wereld, die van een te komen wereld is

Hij zag een wereld, die van een te komen wereld is.

Hij ziet deze manifeste wereld vanuit de werelden van perfecte manifestatie, die zich nog moeten manifesteren.

Mystieke slaap

Daar voorvoelde hij eerder, dan dat hij zag of voelde,
Ver weg op de rand van het bewustzijn,
Vergankelijk en broos deze kleine wentelende globe
En liet erop als een verloren droom's vergeefse vorm,
Een fragiele kopie achter van geest's schelp,
Zijn lichaam bijeen verzameld in mystieke slaap.

Ondertussen wordt Aswapati door een innerlijk intuïtief besef gewaar van zijn lichaam, dat lag op een of andere verre rand van bewustzijn in een mystieke trance of slaap. Dit fragiele lichaam is een fragiele kopie van het geest's omhulsel, dat gebouwd is naar het beeld van de Purusha, dat in zich de vergeten inprentingen draagt als een verloren droom.

Een mystieke schaduw

Een vreemde vorm leek het, een mystieke schaduw.
Het leek op iets, dat vreemd voor hem was, een twijfelachtige schaduw

Vreemd universum

Vreemd leek nu dat schemerige verre universum,
Alleen zelf en eeuwigheid waren echt.

De verbinding moest nog tot stand gebracht worden, zonder welk het volledige materiele universum op een alien leek in een of andere verafgelegen ruimte, terwijl hier alleen het Zlf en de eeuwigheid waar waren.

Herinnering klom

Toen klom herinnering naar hem omhoog van de strijdende vlakken
Een uitroep brengend van eens geliefde gekoesterde dingen,
En aan de uitroep als naar zijn eigen verloren roep
Antwoordde een straal van de occulte Allerhoogste.

Toen werd de verbinding van herinnering gemaakt en ermee de roep van alles, dat we hier koesteren. Daarna antwoordde een Straal van het Allerhoogste bewustzijn op de roep.

Slotopmerkingen

Dit is een toestand, waarin de wereld van ons, die we beschouwen als zo concreet, zo vals en illusoir lijkt te zijn vanuit die hogere toestand. Maar Aswapati is op weg gegaan om de verbinding te ontdekking.

De Brug tussen Twee Werelden, p. 331-332

Openingsopmerkingen

Aswapati heeft deze andere wereld ontdekt, die werkelijker en meer waar en mooi en goddelijk is, gebaseerd op eenheid en niet op verdeling. Deze wereld is hier ook verborgen, net achter de oude, en wacht op haar uur om tevoorschijn te komen. Maar er is een brug nodig tussen de twee.

Grenzeloze Eenheid

Want zelfs daar verblijft grenzeloze Eenheid.

Achter alle verschijningen is de Goddelijke Werkelijkheid, achter het oppervlakkige leven van verdeling en onwetendheid wacht de Allerhoogste Eenheid om tevoorschijn te komen.

Verborgen in de Materie

Onherkenbaar voor zijn eigen gezicht,
Leefde het nog altijd verzonken in zijn eigen duistere zeeën,
De wereld's onbewuste eenheid ondersteunend,
Verborgen in Materie's gevoelloze veelvuldigheid.

Deze wereld is vanachter, vanbinnen, beneden verborgen, verzonken in de onbewuste eenheid, waar differentiatie nog niet begonnen is. De onwetendheid voorkomt, dat wij deze eenheid zien, die heimelijk achter alles is. Toch is het er, verborgen achter het spel van veelvuldigheid in de materie.

Het Onbepaalbare

Dit zaad-zelf, dat in het Onbepaalbare werd gezaaid,
Verspeelt zijn glorie van goddelijkheid,
De almacht van zijn Kracht verbergend,
De alwetendheid van zijn Ziel verbergend;
Als vertegenwoordiger van zijn eigen transcendente Wil,
Versmelt het kennis met de onbewuste diepte;
Door dwaling, verdriet, dood en pijn te aanvaarden,
Betaalt het het losgeld van de onwetende Nacht,
Met zijn substantie Natuur's val verlossend.

Het is daar als het zaad-zelf, dat gezaaid is in het onbewuste bed, zelfs voor de oorzaak en het gevolg in de schepping, die de volgorde bepalen van tijd en ruimte, die tevoorschijn begint te komen. Dit Goddelijke Zelf heeft zich ondergedompeld in deze duisternis en onbewustheid en onwetendheid, en verliest zijn Glorie, terwijl het

zijn alwetendheid en almachtigheid verliest. Het is een vertegenwoordiging van de Transcendente Wil, maar werkt hier in de condities van en geïdentificeerd met onwetendheid. Door fouten, verdriet, pijn en nederlaag te aanvaarden als de harde condities van het Spel betaalt het het losgeld van de Nacht en verlost daarbij materie door zijn alchemistische aanraking.

Door verdeling de Ene vinden

Hij kende zichzelf en waarom zijn ziel gegaan was
In aarde's gepassioneerde duisternis
Om het werk te delen van een dwalend Vermogen,
Dat door verdeling de Ene hoopt te vinden.

Aswapati is nu volledig gewaar van het doeleinde van de ziel, die ver en diep in de obscuriteit van de aarde gegaan is, terwijl het het Huis van de Geest achterliet, van waaruit het tevoorschijn gekomen was. Het moet deze last en dit werk van God delen, waarbij de Natuur hoopt om de Ene te vinden door verdeling. Het doeleinde is daarom de Ene ontdekken en herscheppen op de basis van veelvuldigheid. Dit streeft de natuur ook in haar onwetendheid te scheppen, maar de knowhow van dit geheim is met de ziel, die een deel van het Goddelijke is. Voor dit doeleinde identificeert de ziel zich volledig met de natuur en verliest zijn goddelijkheid, zodat het dit kosmische werk volledig kan assisteren.

Hij was twee wezens

Twee wezens was hij, één wijd en vrij boven,
Eén worstelend, gebonden, intens, zijn aandeel hier.

Hij ervaarde deze toestand, waarbij hij twee wezens was, een, die vrij was en wijd boven, terwijl de andere gebonden worstelde met zijn deel hier.

Een band tussen de twee

Een band tussen hen kon nog altijd twee werelden overbruggen;
Er was een schemerig antwoord; een verre adem;
Niet alles was gestopt in het onbegrensde zwijgen.

Het psychische wezen in de mens behoudt de sleutel om de kloof te overbruggen tussen deze twee werelden, de wereld van onwetendheid hier en de wereld van Waarheid boven. Hij voelde zijn aardse wezen zelfs in deze ongebonden stilte. Een band tussen de twee zou de brug kunnen worden om hier deze grotere wereld te manifesteren. Aswapati aspireert naar deze brug en hoopt het te bouwen.

Levend, opgeofferd en geofferd hart

Zijn hart lag ergens bewust en alleen
Ver beneden hem als een lamp in de nacht;
Verlaten lag het, alleen, onvergankelijk,
Immobiel met een exces aan gepassioneerde wil,
Zijn levend, opgeofferd en geofferd hart,
Geabsorbeerd in mystieke adoratie,
Keerde zich naar zijn verafgelegen bron van licht en liefde.

Aswapati voelde, dat zijn hart op de aarde lag, bewust en alleen en geofferd in een toestand van opoffering. Het lag beneden als een onvergankelijke lamp van licht, immobiel met een overmaat van gepassioneerde wil om de aarde te redden, geabsorbeerd in een intense adoratie van de Goddelijke Moeder, gekeerd naar zijn eigen hogere Zelf, zijn verre fontein van licht en liefde.

Slotopmerkingen

Dit is de realisatie, de mogelijkheid, die Aswapati nu realiseert, de mogelijkheid van het overbruggen van twee werelden.

De Moeder's Tempel Vanbinnen, p. 332-333

Openingsopmerkingen

Het hart en het wezen van Aswapati is nu de Goddelijke Moeder's tempel en verblijfplaats op aarde geworden. Van hieruit stuurt hij nu zijn vurig gebed naar Haar, zijn gebed, dat zoekt naar een brug tussen het leven hier en het ware en prachtige leven daar, dat hij zojuist even gezien heeft.

Smachten vanuit de verlangende diepten

In de lumineuze stilte van zijn stomme appèl
Keek het op naar de hoogten, die het niet kon zien;
Het smachtte vanuit de verlangende diepten, die het niet kon verlaten.

Lumineus en stil keek zijn hart naar de hoogten, die het nog niet kon zien. Het smachtte uit de verlangende diepten, die het niet kon verlaten.

Halverwege

In het centrum van zijn uitgestrekte en profetische trance,
Halverwege tussen zijn vrije en gevallen zelden,
Bemiddelend tussen God's dag en sterfelijke's nacht,
Aanbidding aanvaardend als zijn enige wet,
Zaligheid aanvaardend als de enige oorzaak van de dingen,
De sobere vreugde weigerend, waarin niemand kan delen,
De kalmte weigerend, die alleen voor de kalmte leeft,
Keerde het zich naar haar, voor wie het wilde zijn.

In het centrum van zijn trance, die de hele kosmos en de schepping vanbinnen draagt, belast met het Lot, halverwege tussen de aarde en de Waarheidswereld, bemiddelde het tussen het schaduwloze Allerhoogste Licht boven en de duisternis hierbeneden in onze sterfelijke wereld. Geabsorbeerd in aanbidding en de zaligheid accepterend als de oorsprong en oorzaak van alles, weigerde het de sobere vreugde, die niemand kan delen. Het weigerde de kalmte, die alleen voor de kalmte leeft. Hij keerde zich naar Haar, waarvoor het wilde zijn. Haar Wil op aarde manifesteren op aarde werd vandaaruit zijn constante aspiratie en gebed.

Enkele roerloze straal

In de hartstocht van zijn eenzame droom
Lag het als een gesloten geluidloos oratorium,
Waar een gewijde zilveren vloer slaapt,
Verlicht door een enkele en roerloze straal
En een onzichtbare Tegenwoordigheid knielt in gebed.

Zijn hart verstilde met een overmaat aan passie, want zijn ongedeelde eenzame droom lag verstild als een gesloten geluidloze ruimte van aanbidding, gebouwd op het altaar van zijn spirituele bewustzijn, opgedragen en verlicht door een enkele roerloze straal, de psychische vlam, die een-puntig en vlekkeloos is. Zijn hele wezen knielde in gebed voor de Onzichtbare Aanwezigheid.

Bevrijdende vrede

Op een of andere diepe borst van bevrijdende vrede
Was al het andere met stilte tevreden;
Dit wist alleen, dat er een waarheid verderop was.

Op een of andere diepe borst van bevrijdende vrede en stilte zat het in een toestand van perfecte nederigheid, terwijl het alleen wist, dat er een waarheid verderop was. Dit is de toestand van Aswapati, die vervuld is van de Vrede, die bevrijdt. Het is de Vrede van de Heer, die komt door de aanraking van Goddelijke Moeder. Het is een toestand van allerhoogste tevredenheid, die komt door te weten, dat er inderdaad een waarheid verderop is.

Vurig punt, dat riep

Alle andere delen waren stom in gecentreerde slaap,
Instemmend met het langzame opzettelijke Vermogen,
Dat wereld's dwaling en haar verdriet tolereert,
Instemmend met het kosmische lange uitstel,
Tijdloos wachtend door de geduldige jaren,
Hadden zij haar komst gevraagd voor aarde en mens;
Dit was het vurige punt, dat haar nu riep.

Alle andere delen werden verzameld in een gecentreerde slaap, die instemde en zich overgaf aan het langzame opzettelijke Vermogen, dat het wereld's verdriet en de wereld's dwaling aanvaardt, instemt met de kosmische lange vertraging. Terwijl het tijdloos wacht gedurende geduldige jaren op Haar komst om de aarde en de mens te verlossen, is het dit vurige punt, dat zijn hart geworden was, dat Haar nu riep. Het is ook een toestand van opperste overgave, die het langzame proces van verandering aanvaardt en de wereld's dwaling en het wereld's verdriet tolereert, alsof het alleen te verlossen door haar transmuterende Aanraking. Zijn hart is het centrum geworden van zijn vlamme aspiratie om Haar naar beneden te brengen naar de aarde en de mens.

Uitsterven kon niet blussen

Uitsterven kon dat eenzame vuur niet blussen;
Haar zicht vulde het blanco van het denkvermogen en de wil;
Dood gewaand bleef haar onveranderlijke kracht en groeide.

Dat eenzame vuur, dat recht en omhoog brandde, kon niet geblust worden, zelfs waar alles verteerd wordt en vernietigd in de ouderlijke Zon. Het zicht ervan vulde de stilte van zijn denkvermogen en wil. Zijn denken was al volledig verstomd in stilte, en werd een verblijfplaats van Haar onveranderlijke Kracht en groeide in Waarheid door die Aanraking. Zelfs ofschoon dit alles in diepe vrede en stilte is, kon niets zijn eenzame aspiratie blussen om de aarde en de mensheid te helpen om hun ware doel te vinden en het te bereiken. Dit vuur groeide in een enorme kracht, die alle ruimten vulde, die gereinigd werden door deze bevrijdende Vrede.

Intuïtie van een zaligheid

Gewapend met de intuïtie van een zaligheid,
Waarvoor een of andere bewogen rust de sleutel was,
Bleef het volharden door leven's enorme leegheid
Midden tussen de blanco ontkenningen van de wereld.

Deze Vrede was een met de Intuïtie van een zaligheid, die alleen ontdekt kon worden door een dynamische kalmte. Deze vrede was het teken van de Heer's Aanwezigheid, terwijl de Zaligheid het teken was van de Goddelijke Moeder's dynamische Kracht. Zelfs als de wereld het zou ontkennen en weigeren, dan zou Het nog werken en bereiken en veroveren en de Goddelijke Wil vervullen, die ingebed is in de schepping.

Stemloos gebed

Het zond zijn stemloze gebed naar het Onbekende,
Het luisterde naar de voetstappen van zijn hoop,
Die terugkeren door de lege immensiteiten,
Het wachtte op het fiat van het Woord,
Dat komt door het stille zelf van het Allerhoogste.

Het zond zijn stemloze gebed naar het Onbekende en wachtte op het allerhoogste woord van hoop, dat komt door middel van het stille zelf van het Allerhoogste.

Slotopmerkingen

Dit is de volmaakte beschrijving van een hart, dat overgegeven en verstild en gepassioneerd is en een-puntig is in aspiratie, dat een prachtige tempel geworden is van de Goddelijke Moeder.

Slotopmerkingen voor het Canto

Dit prachtige Canto geeft ons een glimp in de Nieuwe Schepping, die Aswapati probeert naar beneden te brengen en te vestigen op aarde. Dit is de ware hoop voor de mensheid om een goddelijk leven hier op aarde tot stand te brengen.

EINDE VAN CANTO DRIE